

เอ็กซ์ไฟล์เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

B 737-400 HS-DDK “นกสดใส” สีส้ม

คู่มืออากาศยาน Boeing 737-400 ทะเบียน HS-DDK ชื่อว่า “นกสดใส” ประกอบคำอธิบาย ดังนี้ครับ

อากาศยาน Boeing 737-400 ทะเบียน HS-

DDK ชื่อว่า “นกสดใส” เป็นอากาศยานสีส้มสด มีเหลืองแดงตัด ผสมผสานได้ลงตัวดี และโดดเด่น เข้าประจำการบินในฝูงบินของ Nok Air นานพอควรแล้ว แต่หารูปเรือได้ยาก ทั้งที่พบเรือบ่อย ๆ ที่ท่าอากาศยานดอนเมือง มีผู้สงสัยว่า เธอเป็นอากาศยาน มือสอง (Second hand) ใช่หรือไม่ ผมไม่ทราบครับ แต่มีบางคนประหลาดประชันว่า เธอเป็นอากาศยานมือหก อยากทราบท่านค้นหาปูม (Log book) ของอากาศยานจดทะเบียนดูในเวปไซต์ ก็จะได้คำตอบ

สะพานไม้ ๘ แห่ง ที่แม่ฮ่องสอน จากธีรวิทย์ สุภาทิพย์ (แป๋ม)

สะพานไม้ ๘ แห่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ธีรวิทย์ สุภาทิพย์ (แป๋ม) ลูกศิษย์รุ่น ๔ ทีมมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีถ่ายส่งไปให้ระหว่างทำงานสำรวจเส้นทางทำให้ผมตื่นเต้นดีใจนอนไม่หลับหลายวัน หากไม่ติดขัดอะไร อยากบินไปดูสะพานเหล่านี้แล้วเก็บภาพอย่างละเอียด ผมขอร้องไห้แป๋มเพิ่มเติมรายละเอียดว่า สะพานเหล่านี้ข้ามลำน้ำ หรือห้วย อะไร อยู่ ณ ตำบลใด เพราะนี่คือการเขียนประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของวิศวกรรมงานสะพานของไทย เพราะในอนาคต เราคงจะไม่ได้เห็นสะพานเหล่านี้อีกแล้ว ดีใจแทนประชาชนชาวแม่ฮ่องสอนที่จะได้ใช้ถนน และสะพานสมัยใหม่ คุณภาพดี แข็งแรง แต่เสียดายที่กำลังจะสูญเสียสิ่งล้ำค่าทางภูมิปัญญา และทักษะวิศวกรรมไปเสียแล้ว คำอธิบายประกอบภาพนะครับ แล้วท่านจะนึกรักประเทศไทย ภูมิปัญญาของช่างไทย และความน่าภาคภูมิใจของคนไทย กับผลงานวิศวกรรมไทยที่ควรค่าศึกษา และบันทึกไว้เล่าขานในวันหน้า

สะพานตัวแรกมีสามช่วง ต่อม่อกลาง และ ต่อม่อตบริม เป็น คสล. ใช้คานไม้วางพาดเป็นระยะ (ประมาณจากรูปคงราว ๔ -๖ ตัวเพราะเป็นสะพานช่องทางวิ่งเดียว) แล้วพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ๆ (เพื่อระบายน้ำ) ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละสามแผ่น ราวสะพานไม้แปรรูป

สะพานตัวนี้เป็นสะพานช่วงเดียว เรียกว่า สะพานท่อนซุง (Log bridge) เพราะใช้ท่อนซุงธรรมชาติพาดระหว่างสองฝั่ง คู่มือออกว่ามีค่อม่อตบริมด้วยหรือไม่ (ปกติสะพานท่อนซุงตามมาตรฐานกรมทางหลวง ท่อนซุงจะถูกแต่งปีกให้เกิดเป็นรูปหน้าตัดสี่เหลี่ยมเสี้ยนก่อน เมื่อพาดเรียกกันแล้วจะรัดรอบด้วยแถบเหล็กเป็นระยะ ๆ) บนท่อนซุงพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละสามแผ่น ราวสะพานไม้ธรรมชาติ

สะพานตัวนี้ คล้ายกับสะพานตัวที่สอง คือเป็น สะพานท่อนซุงช่วงเดียว เพราะใช้ท่อนซุงธรรมชาติ พาดระหว่างสองฝั่ง คู่มือออกว่ามีค่อม่อตบริมด้วยหรือไม่ บนท่อนซุงพาดด้วยไม้ตง เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถปราศจากไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละสามแผ่น ราวสะพานไม้ธรรมชาติ

สะพานไม้หลายช่วงต่อเนื่องกัน (ประมาณจากรูปน่าจะมี ๓ หรือ ๔ ช่วง) ค่อม่อตบริม และค่อม่อตบกลาง ใช้ท่อนซุง คานขวางก็เป็นท่อนซุง ดูจากรูปเห็นร่องรอยแสดงว่า คานสะพานเป็นท่อนซุงเช่นกัน บนท่อนซุงพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละสามแผ่น ราวสะพานไม้แปรรูป เป็นราวระดับเดียวไม่มีตัวทะแยง

สะพานไม้หลายช่วงต่อเนื่องกัน (ประมาณจากรูปน่าจะมี ๒ หรือ ๓ ช่วง) ค่อม่อตบริม และค่อม่อตบกลาง ใช้ท่อนซุง มีตัวทะแยงหลงเหลือให้เห็นด้วย คานขวางก็เป็นท่อนซุง ดูจากรูปเห็นว่า คานสะพานเป็นท่อนซุงเช่นกัน บนท่อนซุงพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละ ๔-๕ แผ่น ราวสะพานไม้แปรรูป มีตัวทะแยง

สะพานไม้หลายช่วงต่อเนื่องกัน (ประมาณจากรูปน่าจะมี ๒ หรือ ๓ ช่วง) ตอม่อค้ำบริม และตอม่อค้ำกลาง ใช้ท่อนซุง มีตัวทะแยงหลงเหลือให้เห็นด้วย คานขวางก็เป็นท่อนซุง ดูจากรูปเห็นว่า คานสะพานเป็นท่อนซุงเช่นกัน บนท่อนซุงพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละ ๔-๕ แผ่น ราวสะพานไม้แปรรูป มีตัวทะแยง

สะพานไม้หลายช่วงต่อเนื่องกัน (ประมาณจากรูปน่าจะมี ๒ หรือ ๓ ช่วง) มีรูปแสดงชัดเจนว่า ตอม่อค้ำบริม และตอม่อค้ำกลาง ใช้ท่อนซุง มีตัวทะแยง และค้ำยัน คานขวางเป็นท่อนซุง คานสะพานเป็นท่อนซุงเช่นกัน บนท่อนซุงพาดด้วยไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถมีไม้กระดานปูลาดทับตามยาวข้างละ ๑ แผ่น ปรมาจากราวสะพาน

สะพานไม้หลายช่วงต่อเนื่องกัน (ประมาณจากรูปน่าจะมี ๒ หรือ ๓ ช่วง) คาดคะเนว่า ตอม่อค้ำบริม และตอม่อค้ำกลาง ใช้ท่อนซุง คานขวางน่าจะเป็นท่อนซุง คานสะพานก็น่าจะเป็นท่อนซุงเช่นกัน บนท่อนซุงพาดด้วยปีกซุง หรือไม้กระดานอย่างหนา เว้นช่องถี่ ตรงแนวล้อรถ แทนที่จะใช้ไม้กระดาน กลับใช้ปีกซุง ปูลาดทับตามยาวข้างละ ๔-๕ แผ่น ราวสะพานไม้แปรรูป มีตัวทะแยง

สะพานไม้ชนิดชิงข้ามลำน้ำางว ลำปาง จากจักรพงค์ เสนิงค์ ณ อูชยา

ลูกศิษย์ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (จักรพงค์ เสนิงค์ ณ อูชยา) ได้เห็นรูปสะพานในเอกสารการสอน และสื่อ PowerPoint จึงขันอาสาจะไปถ่ายรูปสะพานที่บ้าน (อำเภอางว จังหวัดลำปาง) มาให้ดู และใช้สอนหนังสือ จักรพันธ์ถ่ายรูปสะพานแขวนที่เป็นสะพานระบบผสม ใช้เหล็กและไม้ เป็นสะพานเก่าแก่ที่ถูกอนุรักษ์ แม้สภาพปัจจุบันจะทรุดโทรมมาก ไม่รู้ว่าคนางว จะรู้สึกรัก และหวงแหนสะพานแห่งนี้ หรือไม่ เหตุเพราะอยู่ใกล้จนไม่รู้ หรือลืมไปเสียแล้วว่า นี่คือประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของทั้งเมืองางว และของงานวิศวกรรมสะพานไทย รูปที่ถ่ายมามีหลายรูป ถ่ายได้ดีถ้วนทุกแง่มุม ผมคัดเลือกเพียงบางรูปให้ทุกท่านดูพร้อมคำอธิบายในหน้าถัดไป

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ ตอม่อเชิงสะพาน และ
 หอสูง (Tyron) ชนิดโครงเหล็กประกอบสำหรับจิงลวดเหล็ก ฐานหอสูงสอบลงจนกลายเป็นจุดยึดหมุน (Hinged)
 ๒ บ่อฝังสมอยึดลวดเหล็ก ๓ ที่ด้านบนของหอ แต่ละส่วนเป็น โครงเหล็กประกอบสามมิติ มีแกนแนง (Bracer) ๔
 พื้นสะพาน เป็นไม้กระดานแผ่นพาดตามยาว เว้นร่องไว้เล็กน้อย ราวสะพานเป็น ไม้เช่นกัน ๕ สลักโยงยึดลวด
 เหล็กจิงที่กลางช่วงในลักษณะจิงทะแยง เป็นแกนแนง ๖ บ่อฝังสมอยึดลวดเหล็กที่อีกฝั่งหนึ่ง ถ่ายด้านข้างให้เห็น
 การยึดปลายลวดเหล็ก และ ๗ ถ่ายจากด้านล่าง พื้นสะพาน ไม้กระดานที่เห็นในรูปก่อน วางบนตงขวาง (Stinger)
 ซึ่งวางพาดบนคานสะพาน ๘ ตัว มีแกนแนงยึดให้ระบบพื้นแกร่ง ด้านทานการบิดตัวได้ดีขึ้น

การเดินทาง กับสุดท้ายของคอนกรีตเสริมเหล็กที่พิษณุโลก

ดูรูปเรื่องเล่า ก็กับการเดินทางในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

วันอาทิตย์ที่ ๓ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๑ ปายโมงที่ร้านอาหารญี่ปุ่นในอาคาร อี้อ้อเฮลียง ถนนพระรามที่ ๔ ผมพบพีทริติ เพื่อหารือเรื่องเตรียม
 งานเลี้ยงวันเกิดอาจารย์ของพวกเขา (อ่านเรื่องถัดไป) วันนั้นภรรยาพีทริติไม่ได้ไปด้วย จึงเป็นการพีทริติ ที่ต้องดูแล
 และน้อง Book-Big ลูกชาย และลูกสาวผู้น่ารัก โดยเฉพาะลูกชาย โทงเว้งส่อแววลาดอัจฉริยะไม่แพ้ผู้เป็นพ่อ
 (สมัยเรียนปริญญาโทที่ เอ ไอ ที่ พีทริติทำสถิติได้เกรด ๔.๐๐ เสมอ ๆ)

วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
 ภายหลังสอนหนังสือเสร็จ อาจารย์ ดร.สตีกรณ กฤษณาจักรพาไป หาร้านอาหารที่ยังไม่เคยไปกิน บนทางหลวง

สาย ๑๒ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการตะเวนถ่ายรูปทางหลวงไปประกอบตำรา นึกถึงลูกศิษย์กลุ่มหนึ่งที่เคยถ่ายรูปทางหลวงสายนี้ให้ตั้งแต่ยุคแรก ๆ ในพ.ศ. ๒๕๔๐ (ศราวุธ มั่งสุภกิตต์ จิรวุฒิ กล้ามาตย์ ฉัฐวัตร จินดาสวัสดิ์ สุนันท์ เจริญชัยสกุล) ทุกวันนี้รูปเหล่านั้นยังปรากฏในตำรา แลสื่อการสอน และกลุ่มที่เคยทำปริญญาานิพนธ์เกี่ยวกับแก้มืองพิษณุโลก (คนบ้านนอก pomfhu@maildozy.com) เหมือนเป็นโชคชะตาที่จะได้ไปสอนหนังสือ แด่อ่อนแสงจะนำคำ ช่างนึกถึงวันเวลาที่ผ่านไป

จันทร์ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เดินทางจากกรุงเทพไปอุบลราชธานี อยู่สอนหนังสือ สามชั่วโมง แล้วเดินทางโดยรถยนต์ย้อนไปนครราชสีมา เพื่อร่วมสวดอภิธรรมศพคนบดศิลปะประยุกต์ และการออกแบบ สถาปนิกใหญ่แห่งวงการ การเดินทางใช้เวลาราว ๔ ชั่วโมง บนทางหลวง ๒๒๖ (อุบลราชธานี ถึงสุรินทร์- ภูซำบาย และรูปกลาง) ซึ่งผมคุ้นเคย เพราะใช้เป็นเส้นทางขับรถไปปลั๊กไปปลั๊กระหว่างกรุงเทพอุบลราชธานีมาเกือบได้ ๕ ปีแล้ว ส่วนช่วงทางหลวงสาย ๒๔ (สุรินทร์ ถึงโชคชัย) แม้จะไม่คุ้นเคยขับรถ แต่ก็เคยใช้เดินทางบ่อย ๆ ในฐานะผู้โดยสารรูปขวา ถ่ายที่ลานอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น ก่อนเดินทางกลับอุบลราชธานี ถึงบ้านราว ๐๑.๐๐ น

วันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑วันนี้ สอน

วิชาการออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็กเป็นวันสุดท้าย แปลกใจที่สามสัปดาห์หลังมีคนไปเรียนเพียง ๖๐ - ๗๐ คน จากทั้งหมด ๑๒๕ คนที่ลงทะเบียนเรียน ทราบว่า เพราะส่วนใหญ่เห็นว่าสอบแบบเปิดตำรา อีกทั้งได้ข้อสอบเก่า คงคิดว่าอ่านเองก็จะสอบผ่านได้ ป่านนี้คงรู้แล้วว่าคิดถูก หรือผิด หากจะรู้สึกเสียดาย หรือเสียใจมากยิ่งขึ้น เมื่อจบไปทำงานไม่ได้ หรือต้องอับอายคนอื่นเขาก็คงข้อนเวลาแก้ไขอะไรมิได้ วันนี้ ต้องเรียกว่า เป็นวันอำลาวชิชา "การออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก" ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร เพราะผมตั้งใจว่า หากไม่มีเหตุจำเป็นถึงที่สุด ผมจะไม่สอนวิชานี้อีกต่อไปแล้ว เพราะอาจารย์ผู้สอนเดิม ที่ท่านลาไปศึกษาต่อ ได้กลับมาแล้ว ความมอบภาระหน้าที่กลับคืน

ท่าน ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะสอนต่อไป หากจะยังต้องสอนต่อไปก็คงต้องเป็นวิชาอื่น รูปข้างบนนี้ นิสิตตัวอ้วน กลมสวมเสื้อขาวที่มุมซ้ายล่างคือ จักรพงษ์ เสนิงวงค์ ณ อยุธยา ผู้ถ่ายรูปสะพานแขวนที่อำเภอแกว มาให้ผม และให้ทุกท่านได้ดู นั่นเอง

ลาก่อน คอนกรีตเสริมเหล็ก ทีม.นเรศวร พิษณุโลก ไม่ช้าก็เร็ว ผมเชื่อว่า สักวันผมก็คงต้องอำลาที่อื่น ๆ อย่างเช่นเคยมาแล้ว เพราะเวลาซ่อมทำหน้าที่ของผมอย่างซื่อตรงเสมอ จะผิดชอบชั่วดี นับแต่นี้ ก็คงเป็นเพียงอดีต ให้ดีใจ หรือเสียใจ แต่ไม่มีใครย้อนกลับไปแก้ไขได้อีกแล้ว ขอนิสิตทุกท่านประสบความสำเร็จ และโชคดี

หกลีบปีอาจารย์ ยี่สิบปีลูกศิษย์

อาทิตย์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ เป็นวันเกิดครบรอบ ๖๐ ปีของอาจารย์ผม ศ.ดร. วรศักดิ์ กนกนุกุลชัย ลูกศิษย์ ไกลชิด ทั้งไกลใกล้ ประมาณตั้งแต่รุ่นเข้าเรียนเอ.ไอทีในปี 1984-1985 จนถึง 1994 ไปประชุมกัน โดยเฉพาะเจาะจง ผู้ที่เคยทำงานร่วมกับอาจารย์ ผมน่าจะเป็นผู้ที่เดินทางไกลที่สุด เพราะจากอุบลราชธานี ไปพิษณุโลก แล้วกลับมาถึงกรุงเทพฯ ร่วมงานได้ทันเวลา ก่อนหน้านี้ รับเป็นธุระติดตามพี่น้องผองเพื่อน ผมไม่ได้พบหลาย ๆ คนมานานแล้ว ได้แต่ติดต่อกันทางโทรศัพท์

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ จากด้านซ้าย

ของรูป ดร.ทรงเกียรติ มธุพนธ์ (ดร. ต้ม) กิรติ ศรีวัฒนามจินทร์ (ทีที - การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ) ศ. ดร ชัย จาตุรพิทักษ์กุล (พี่ชัย-ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มจร) ดร ชรรมนนุญ เฮงดีสกุล เอกสิทธิ์ จิงจระเกียรติ (พี่จุงจุง - TOT) ๒ ศ.ดร ชัย จาตุรพิทักษ์กุล ดร.ชรรมนนุญ เฮงดีสกุล เอกสิทธิ์ จิงจระเกียรติ และ รศ.ดร นคร กูว์โรดม (คณะวิศวกรรมศาสตร์ มธ-เสื้อเขียว) ๓ ศ.ดร นเรศ ลิ้มสัมพันธเจริญ (คณะวิศวกรรมศาสตร์ มธ - ยืนสวมเสื้อลายขวางขาวเขียว) อนุวงศ์ วิชชวาณิชย์ (นั่งแหงนหน้า - TOT) ภาณุ รักษาศักดิ์ William Fu (ดร.ปิยะ พูลสวัสดิ์) ผู้ซึ่งเป็นพี่รักของนักศึกษาวิศวกรรมโยธา ม.อบ รุ่น ๑-๓) และดร.พฤทธิพงษ์ สิงหิตราช (กรมทางหลวง) ๔ เอกสิทธิ์ จิงจระเกียรติ อนุวงศ์ วิชชวาณิชย์ ดร.ชรรมนนุญ สุสำเภา แห่งมหาวิทยาลัยรังสิต (ยืน) ศ.ดร นเรศ ลิ้มสัมพันธเจริญ และภาณุ รักษาศักดิ์ ๕ อนุวงศ์ ภาณุ และดรWilliam Fu (ปิยะ พูลสวัสดิ์) ๖ Dr. Naveed Anwar Director ของ ACECOMS ที่เอไอ ที ทีกิรติ ศ.ดร.ชัย เอกสิทธิ์ (ขวาสุด) และอาจารย์สุทัศน์ สุวรรณสินพันธ์ (เย็บคู้ंहันหลัง เสื้อแดงลายขวางสีเหลือง หนึ่งในเจ้าของบริษัท A+E ใจครับ) ๗ ชาญพจน์ ตั้งตรงจิตร หรืออาจารย์เป็ยก อาจารย์ที่สอนวิศวกรรมโครงสร้างรู้เรื่องดีที่สุดในคนหนึ่ง ผู้เป็นที่รักของนักศึกษา ซึ่งลูกศิษย์จำนวนมากถามถึงผมตอบแทนอาจารย์เป็ยกว่า นั่นเป็นอดีตไปเสียแล้วปัจจุบัน อาจารย์เป็ยกเป็นเจ้าของกิจการ SPA หลายแห่ง ทั้งกรุงเทพฯ และที่ไกลถึงเชียงใหม่ ภูเก็ตทำให้ต้องเดินทางตลอดเวลา อาจารย์เป็ยกอุ่มน้อมอมิ บุตรีคนแรก ขณะที

ด้านหลังของรูป จะเห็นรวิพิมพ์ (อิว) ภรรยาอาจารย์อู๋มปิ่น ปิ่น บุตรชายคนที่สอง คำวันนั้น อาจารย์เปี้ยกและครอบครัว เชิญผมไปกินข้าวมีื่อเย็นต่อที่ Central Plaza ๘ อาจารย์กำลังเป่าเทียนบนขนมซึ่งจัดหามาโดยชาญพจน์ และ ๘ กลายเป็นว่าผู้ต้องมาช่วยอาจารย์ตัดขนม เป็นเฮียคั้ง สุทัศน์ สุวรรณสินพันธ์ ในรูปด้านหลังจะเห็นรศ. อเนก ศิริพานิชกร (อาจารย์ที่หรั่ง) และมัน ศรีเรือนทอง (แห่งบริษัททฤทธา) ยืน และนั่งอยู่ คนที่ไม่เห็นในภาพคือผม และคุณเจริญ จตุรศิลป์ (แห่ง Post tenซึ่งทำหน้าที่ตากล้อง) คนสำคัญผู้ไม่ได้มาคือ ดร.สมพร อรรถเศรษฐินวงศ์ ตติการกิจ เพราะสมัครวุฒิสมาชิกต้องขึ้นอภิปรายบนเวทีกลางที่ คณะกรรมการเลือกตั้งจัด สมชาย เศษสุวรรณพร หรือจิว แห่งบริษัท Epsilon ผู้เคยไปช่วยเป็น Key staff ออกแบบทางแยกต่างระดับ ๑๕ แห่งบนทางหลวงพิเศษหมายเลข ๗ (วงแหวนรอบนอกฝั่งตะวันออก) และ ทางหลวงพิเศษหมายเลข ๘ (Motorway) แสนบุญ อมรทิพย์ สกุล ที่บินกลับไปทำปริญญาเอกโค้งสุดท้ายที่เยอรมัน

ในงาน มีผู้เอารูปงานวันเกิด

อาจารย์เมื่อ ๑๑ ปีที่แล้วมา ดูอยากเห็นรูปผมก็ดูในรูปก็แล้วกัน จำได้ว่า ถ่ายในงานเลี้ยง โดยตั้งกล้องอัตโนมัติ แล้วอาจารย์ พิมพ์ออกมาให้พวกเราได้เซ็นชื่อ ดูแล้วใจหายว่า วันเวลาผ่านไปรวดเร็ว พวกเราแยกย้ายไปมีอาชีพ และหน้าที่การงานคนละทิศละทาง กล่าวกันเล่น ๆ ว่า ในบรรดาลูกศิษย์ของอาจารย์ มีทั้งเทพ และมาร มีโอกาสได้มาชุมนุมกัน ก็ต้องเรียกว่าเทพชุมนุม ในศิลปกรรมไทย ที่เรามักเห็นตามฝาผนังพระอุโบสถต่าง ๆ รูปเทพชุมนุม จะมีทั้งยักษ์ มนุษย์ เทวดา และเทพต่าง ๆ มาประณมมือชุมนุมกันพร้อมเพรียง หากบรรดาลูกศิษย์ของอาจารย์ มีทั้งเทพ และมารว่ากันว่า ฝ่ายมารมีทั้งกลุ่มคนเดียว เป็นใครไม่เห็นจะต้องบอก

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์

๒๕๕๑ บ่ายสามโมง ผมลงรถไฟที่สถานีสุรศักดิ์ เพื่อถ่ายรูปหลาย ๆ รูปบนถนนนราธิวาสราชนครินทร์ บรรยากาศค่อนข้างเจิบเบงหา (ซ้าย และกลาง) ท่านจะเห็นอาคาร Diamond Tower รูปทรงคล้ายปิรามิดเพราะกฎหมายเรื่องระยระน ซึ่งผมมักยกเป็นตัวอย่างเวลาสอนหนังสือเรื่องกฎหมายอาคาร ขวา เป็นแสงไฟยามค่ำคืนจากใจกลางกรุงเทพ คืออาคาร Siam Paragon ผมกำลังจะกลับบ้าน เพื่อเตรียมเดินทางกลับไปสอนหนังสือที่อุบลราชธานีในวันรุ่งขึ้น

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนนี้ มีจดหมายจากลูกศิษย์ และคนรู้จักยังคงมากกว่าปกติ เช่นสามสี่เดือนที่แล้วมา ไม่รู้ว่าเพราะอะไรเช่นกัน คิดเหมือนเดิมว่า มีจดหมาย ดีกว่าไม่มี หลายคนเขียนมาเตือนความจำ เพราะจากกันไปหลายปี ต้องขอขอบคุณที่ยังกรุณาระลึกถึง

Thursday - February 28, 2008 10:06 PM

สวัสดีครับอาจารย์สถาพร เป็นอย่างไรบ้างครับช่วงนี้ช่วงสอบอาจารย์คงได้มีเวลาพักผ่อนมากขึ้นใช่ไหมครับ สำหรับผมกับจริยะนั้นเรียนด้วยกันมาตั้งแต่ ม.1 โคนย้ายห้องจากห้องเด็กเก่งก็ โคนย้ายไปด้วยกันจนมาถึงเรียนที่นี่แหละครับ 10ปี จนเบื่อกันไปแล้วมั้งครับ ส่วนเรื่องโกธรนั้นมันเป็นเรื่องเก่าแล้วครับ เรื่องใหม่ตอนนี้คือใจหายครับ ที่โอกาสจะเจออาจารย์อีก แม้กระทั่งอาจารย์ที่ ม.น.หรือเพื่อนๆ คงไม่ได้พบเจอกันอีกได้ง่ายๆ อีกอย่างผมรู้สึกเสียดายแทนน้องๆที่ไม่มีโอกาสเรียนRCกับอาจารย์ ขอย้อนอดีตไปตั้งแต่ตอนที่ผมรู้ว่าจะมีอาจารย์พิเศษจาก ม.อุบลฯ มาสอน ผมก็สงสัยว่าทำไมต้อง ม.อุบลฯ คนสอนเป็นใคร เก่งมากเลยหรือ แต่พอได้เรียนกับอาจารย์ ผมก็หายสงสัยทันทีครับ แลผมยังพูดกับเพื่อนเสมอๆว่า เด็กม.อุบลฯ โชคดี มีอาจารย์เก่ง ๆ สอน ถ้าได้อาจารย์มา (...)แต่ยังงั้นผมก็ตั้งใจครับที่ได้เป็นหนึ่งในลูกศิษย์ของอาจารย์ สำหรับตอนนี้ผมกำลังหาโลกแห่งความเป็นจริงอยู่ครับ เพื่อนบางคนก็ได้ทำงานกันแล้ว ผมยังหางานไม่ได้สักที แต่ไม่ใช่ว่าไม่มีที่ไหนต้องการผมนะครับ โอกาสก็มีเข้ามาอยู่ครับ ส่วนใหญ่จะเป็นที่กรุงเทพฯ แต่ผมไม่อยากจะใช้ชีวิตที่นั่นครับมันดูวุ่นวาย โอกาสที่ผมต้องการนี้ก็ยังไม่มาให้ผมคว้าเลยครับ ผมอยากไปทำงานทางเหนือครับ แต่นึกถึงบรรยากาศอากาศเย็น ๆ ผมก็รู้สึกเย็นสบาย มีความสุขแล้วครับ แต่ช่วงนี้ผมจะไปช่วยพี่เดีย (ณัฐพล สุจริต) ทำงานก่อนครับ กะว่าจะไปดูความรู้ที่พี่เค้ามีระหว่างรอได้งานครับผมได้ส่งรูปที่ผมถ่ายคู่กับอาจารย์ไปให้อาจารย์ด้วยครับ ผมว่ารูปนี้ผมเก็บไว้รอดคนอื่นๆที่รู้จักอาจารย์ครับ pragarn.siriwat.ponga_ce@hotmail.com

รูปประการถ่ายกับผม ในชั่วโมงสุดท้าย ประการเรียนวิชาการออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็กไปเมื่อปีที่แล้ว ปีนี้ เนื่องจากฝึกงานใน โครงการก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัย จึงใช้เวลาว่างวันเสาร์ไปนั่งเรียนทบทวนหลายสัปดาห์ รูปนี้คงให้นិតรุ่นน้องถ่ายให้ และอาจใช้โทรศัพท์มือถือ รูปจึงค่อนข้างแตกพร่า ต้องย่อให้เล็กลง จึงดูดี

สถาพรเขียน ผมอ่านการ์ดที่ประการให้หลายรอบ อาจารย์กำพลเองก็คงเดาข้อความได้แหละ จึงพูดทำนองว่าเวลาผ่านไปทำให้คนเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ฯลฯ ผมว่าประการเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งที่ผมจะจำไม่ได้ลืม เพราะผมชอบลูกศิษย์ที่ช่างถาม หากใฝ่รู้ ถูกคำถามก็ไม่เห็นเป็นไร ไม่อยากถูกคำถามอะไร ก็จะต้องเก่งขึ้น ผมเองก็ยังเคยเล่าให้เพื่อน ๆ ประการฟัง และก็ได้รู้จากจริยะว่า ประการเป็นเพื่อนสนิทของเขา จริยะเองก็เป็นคนช่างถามไม่มากนักน้อยไปกว่าประการ ทำให้ผมจะไม่รู้ว่าประการโกธร ผมไม่ได้ค่าเพราะสนุก แต่ต้องการจะบอกว่า ในโลกแห่งความเป็นจริงในงานที่เราจะต้องทำไปอีกชั่วชีวิต โทษร้ายกว่าห้องเรียน และครูบาอาจารย์หลายเท่า และสุดท้าย ผมรู้ว่าประการจะต้องหายโกธร ผมจะเก็บการ์ดประการไว้เป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ผมจำได้ว่า เคยสอนอะไรประการไปบ้าง ผมจะเรียกชื่อประการให้ถูก ผมมีลูกศิษย์ชื่อปรากฏอีกคน จึงไม่ได้ดูดี ๆ ว่า มีทั้งประการ และปรากฏ ขออภัยฝากความระลึกถึงพี่เดียด้วย

ก.พ. 24, 2008 10:37 หลังเที่ยง

เรียนอาจารย์ สดาพร โทคา ขอบคุณอาจารย์ที่ได้ส่ง ปฏิทินปี ๒๕๕๑ กับ ซีดี คอนกรีตเสริมเหล็ก และกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน (ประกาศกระทรวงมหาดไทย) ๑๐ (ถ้าอาจารย์ส่งไปหน้าที่ อพาทเมนต์ (เสื่อใหญ่อุทิศ)แล้วก็ไม่เป็นไรครับ ผมไปรับของตามที่อยู่เดิมที่อาจารย์ส่งไปให้ได้รับ เจ้าของอพาทเมนต์ ท่านกรุณาเก็บของที่ส่งไปให้ผมเสมอ) ก่อนหน้านี้อาจารย์ได้เคยส่ง CDและหนังสือเล่มเล็ก ๆ เกี่ยวกับ บ้านประหยัดพลังงานผมได้อาไปเผยแพร่ให้เพื่อน ๆ ผู้ที่สนใจได้รับรู้ข้อมูลดังกล่าว ครั้งนี้เช่นกันครับ ซีดี คอนกรีตเสริมเหล็ก และกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน ถ้ามีเพื่อนผมคนไหนสนใจผมขออนุญาตที่จะแบ่งปันให้เค้าได้มีความรู้ เพราะผมคิดว่าไม่ว่าจะสาขาวิชาชีพไหน ถ้าได้แบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้กัน จะเป็นการพัฒนาวิชาความรู้ต่อ ๆ ไป และโดยเฉพาะกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราทุกคนจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ๆ อาจารย์ครับผมเพิ่งจะสอบผู้ตรวจสอบอาคารผ่านแต่ยังไม่ได้ไปขึ้นทะเบียน (เพิ่งจะสอบผ่าน) เมื่อปลายปีที่แล้วได้มีโอกาสตรวจสอบอาคาร(ในนามบริษัทที่ผมทำงานอยู่) พบ.ควบคุมอาคาร ๒๕๒๒ ผมว่ามีประโยชน์มาก ๆ ต่อผู้คนที่ในสังคม อีกเรื่องหนึ่งที่ผมสนใจคือเรื่องทำอย่างไรคนพิการอยู่ร่วมกันในสังคมกับคนปกติได้อย่างมีความสุขที่สุด และเมื่อได้ตรวจสอบอาคารก็พยายามนึกถึงคนกลุ่มนี้เป็นพิเศษหากเกิดอภิกภัยต่ออาคารตอนนี้ผมมีโครงการหนึ่งเป็นงานถ่ายรูปแบบ 3D โครงสร้างอาคารต่างๆตามมหาวิทยาลัย สถานที่ราชการ หรือที่ต่างๆ ที่จะเก็บไว้คู่ประกอบการทำงาน(เหมือนกับที่อาจารย์ได้เคยเล่าให้ฟังใน X-file บ่อยๆเรื่องที่ได้ไปเดินถ่ายรูปแบบ 3D โครงสร้างต่าง ๆ ไว้ประกอบการสอน) สำหรับผมโครงการถ่ายแบบนี้คงจะทำไปเรื่อย ๆ หากเมื่อมีเวลาว่าง ผมจะทยอยส่งให้อาจารย์ด้วยครับเพื่อจะได้ประกอบการสอนหนังสือหรือเขียนตำรา อีกเรื่องที่ยากจะพูดคุยกับอาจารย์คือ ประมาณ ๒ปีที่ผ่านมามี นิตยสาร รายเดือนชื่อAREOSPACE ออกวางขาย เกี่ยวกับเครื่องบินล้วน ๆ และเป็นนิตยสารของไทย ที่เล่าเรื่องนี้ก็เพราะทราบว่าอาจารย์ชอบเครื่องบินมากๆ หรือถ้าอาจารย์มีแล้วแต่ยังไม่ครบ หากผมได้ไปเดินสวนจตุจักรจะได้หาดูและส่งมาให้ครับ สุดท้ายนี้ขอให้อาจารย์มีความสุขมาก ๆ และมีสุขภาพดี แข็งแรง จิระศักดิ์ อักษรกาญจน์ jirasak_mut@yahoo.com

สดาพรตอบ ผมได้รับของที่ส่งไปให้ตอนปีใหม่ มีค่ามาก ทั้งน้ำใจที่คงาม และแผ่น ซีดี เพราะลำพังทำงานเป็นอาจารย์ปัจจุบัน คงไม่มีเงินไปซื้อหามาแน่แท้ ผมจะใช้เป็นประโยชน์ในการสอนหนังสือครับ นำยินดีที่ได้ทราบว่างานการเจริญก้าวหน้า แม้หากจะมีอุปสรรคบ้างก็เป็นธรรมดาของการทำงาน ผมส่งปฏิทิน ปี ๒๕๕๑ ให้ที่ที่อยู๋เดิม เข้าใจว่าเป็นอพาทเมนต์ (เสื่อใหญ่อุทิศ) จึงไม่รู้ว่าจะได้รับหรือเปล่า ให้ออกด้วย เพราะหากไม่ได้รับ จะส่งมาให้ใหม่ พร้อมกับ ซีดี คอนกรีตเสริมเหล็ก ปรับปรุงประจำปี ๒๕๕๑ มีการแปลกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน (ประกาศกระทรวงมหาดไทย) ๑๐ ฉบับ เป็น แบบรูป (Drawings) ด้วย แม้ไม่สมบูรณ์นักแต่ก็ถือว่าพอนำไปใช้ได้ สวัสดิ์ครับ

Date: Mon, 25 Feb 2008 11:33:17 +0700

สวัสดิ์ครับ อาจารย์ผมขอแจ้งที่อยู่ครับ นายกานต์ ยอดสกุล ๕๐๑/๑ หมู่ ๒๐ ซอยบุญฤทธิร แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ ผมมีคำถามเรียนถามอาจารย์เรื่องการออกแบบคานแบนครับพอดีผมต้องออกแบบคาน ของอาคารหอพัก span คาน ๘ เมตร ความลึกของคานถูกจำกัดด้วยความสูงฝ้า ทำให้ความลึกคานมากที่สุดได้ไม่เกิน ๐.๔๕ เมตร ครับ ผมลองเลือกหน้าตัดแล้วจะได้ความกว้างประมาณ ๑.๐๐ เมตรครับ เลขไม่แน่ใจครับว่าจะสามารถออกแบบได้หรือไม่อยากทราบถาม อาจารย์พอแนะนำตำราที่กล่าวเรื่องคานแบน ทั้งทฤษฎี หรือข้อกำหนดเฉพาะไว้ ผมจะศึกษาข้อมูลต่อครับ กราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างยิ่งครับ kanyods_9@hotmail.com

สถาพรตอบครับ จะส่งไปให้ คานกว้าง เมตร ลึก ๐.๔๕ เมตร ไม่น่าจะเหมาะสม ผมว่าคานกว้างกว่าหน้าเสาด้วย
ใช้หรือไม่ แนะนำว่าควร เปลี่ยนเป็นคานเหล็กรูปพรรณ จะหุ้ม คอนกรีตหรือไม่ก็ได้ ช่วง ๘ เมตร WF
450x200x76 kg/m น่าจะใช้ได้ หรือใช้เป็นโครงถัก ก็ได้ เพราะมันโล่ง ๆ ท่อ หรืออะไร ก็ลอดได้

Date: Sun, 24 Feb 2008 10:27:57 +0000

ยังอยู่ครับอาจารย์ ไม่ได้หายไปไหนผมขอบคุณจริงๆ ที่อาจารย์ยังกรุณาระลึกถึงลูกศิษย์คนนี้อยู่ อันที่จริงก็ว่าจะ
ส่งอีเมลไปคุยกับอาจารย์ แต่ผมก็ไม่ว่าจะคุยอะไรดี นึกอยากจะส่งอีเมลที่ไร ก็นึกคำพูดไม่ออก ก็เกรงว่าอาจารย์
อาจจะไม่วางด้วยส่วนหนึ่ง ก็เลย ไม่ได้เมลไป ช่วงนี้ผมก็สบายดีครับ (เฉพาะช่วงนี้) ช่วงก่อนหน้านี้นี้ก็มันแตงตั้งคิด
เล็กคิดน้อยอยู่ในหลาย ๆ เรื่อง แต่ผมว่าก็คืนะครับ ได้มีเวลาอยู่กับตัวเอง มีเวลาทบทวนสิ่งต่าง ๆ ตอนนี่ผมพอ
เข้าใจแล้วละครับ ว่า ที่อาจารย์เคยพูดไว้ ประมาณว่า "ไม่ได้อยู่ที่ตัวอาจารย์ หรือที่สถาบัน มันอยู่ที่ตัวคุณเอง ไม่
ต้องยึดติดอะไร" การเปลี่ยนที่เรียนนั่นได้ให้อะไรผมหลาย ๆ อย่าง จะได้เป็น "คน" ที่เป็น "คน" กับเขาจริงๆสักที รู้
ว่าตัวเองต้องการอะไร ความสุขที่แท้จริงคืออะไร พุดไปก็เหมือนกับจะปลง แต่ก็ยังหาเป้าหมายให้กับชีวิตอยู่ ^_
เพื่อที่จะได้ลุยกันต่อไป แล้วไม่ทราบว่าคุณอาจารย์ทำอะไรอยู่หรือครับ ช่วงนี้ผมก็ว่าจะกลับไปหาเพื่อนที่อุบล
อยู่บ้างเหมือนกัน ก็เห็นว่าอาจารย์จะหมดวาระ ของตำแหน่งคณบดีแล้ว ก็เลยไม่รู้ว่าจะกลับไปแล้วจะได้เจอหรือ
เปล่าอย่างไรก็ดี คือ ถ้า ท่านอาจารย์สะดวกนะครับ ผมคอนข้างที่จะ ออนไลน์msกอยู่บ่อยๆทางนั้นคงจะสะดวก
กว่า จริง ๆ แล้วผมระลึกถึงอาจารย์อยู่เสมอ ๆ นะครับ ถึงไม่ได้โทร หรืออีเมลไปหา แต่ลูกศิษย์คนนี้ก็ยังไม่
เหมือนเดิมครับ เวลาเปลี่ยนผมไม่ค่อยได้หรอก

ป.ล.ก่อนหน้านี้อาจารย์ถามเรื่องผลการเรียนของผม - -" จริงๆก็ไม่กล้าตอบนะครับ ด้วยอะไรหลายๆอย่าง รวม
ทั้งตัวผมเอง (เป็นหลัก) ก็ได้มา ๒.๕๙ครับ พอลู ๆ ไถ ๆ (ไม่รู้ว่าจะเอาเวลาไปทำอะไรอยู่- -) ละครับ ท้ายนี้ก็ขอให้
ฝากให้อาจารย์รักษาสุขภาพด้วยนะครับ^_^ ไม่นานเราคงได้พบกันอีก สวัสดีครับ พิศพล กุลสุทธิ
wake_upll@hotmail.com

สถาพรตอบ ดีที่ได้อยู่ และยังอยู่ และสบายดี ผลการเรียนดี ใช้ได้ และจะยังดี หากยังรักษาความดี หรือทำให้ดีขึ้น
ความคิดความอ่านเป็นระบบ และระเบียบมากขึ้น แม้จะยังขี้บ่นอยู่เหมือนเดิม ผมเป็นคณบดีต่ออีก ๔ ปี ก่อนหน้า
นี้มีทุกข์มาก แต่วันนี้ ก็ไม่ควรจะพูดอะไรอีกแล้ว เพราะรับปากแล้วก็ต้องทำ ไม่ให้คนที่เขาคาดหวังผิดหวัง
มากกว่านี้

Date: Thu, 21 Feb 2008 14:22:58 +0700

แก้ไขตำรา - หน่วยแรงใช้งาน สวัสดีครับอาจารย์ ผมมีข้อสงสัยเกี่ยวกับตำราเล่ม หน่วยแรงใช้งาน ครับ ซึ่งมี
หลายจุดด้วยกันผมจึงได้แนบไฟล์ Microsoft word มาด้วย รบกวนอาจารย์ช่วยไขข้อสงสัยด้วยครับ ขอบพระคุณ
ล่วงหน้าครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง อนันตศักดิ์ ประภัสสร sak-progear@hotmail.com

สถาพรตอบ ข้อสงสัยของอนันตศักดิ์ทั้ง ๔ ข้อ ผมพิจารณาแล้ว เป็นไปตามที่อนันตศักดิ์บอก ผมได้แก้ไขให้
ถูกต้อง ส่งให้พร้อมนี้ และ upload ไว้บนเวบด้วยครับ สงสัยว่าทำไมไม่มีใครเห็น แต่ตัวผมเองคงไม่เห็นอยู่แล้ว
เพราะทำเองพิมพ์เอง มองไม่เห็นข้อผิดพลาดของตัวเอง ขอขอบคุณอนันตศักดิ์ที่กรุณาช่วยตรวจ และท้วงติง เก่ง
สมคำร่ำลือจริงๆ หากมีโอกาส ผมก็ยังอยากสอนอนันตศักดิ์อีก ขอให้โชคดีครับ

(ป.ล. อนันตศักดิ์ ปภัสสร เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๓ ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อาจารย์หลายท่าน
บอกว่า เก่งโคตร ผมว่าอนันตศักดิ์เก่งจริง แต่ไม่ใช่เพียงเพราะเกรดสูง อนันตศักดิ์ เป็นหนึ่งในตัวอย่างของคน
ที่เรียนเพราะรักที่จะเรียน ผมทราบจากอนันตศักดิ์ว่า เป็นญาติ ลูกพี่ลูกน้องกับลูกศิษย์ มน. รุ่นแรกของผม -รหัส
๔๒ ชื่อจินตกร ปภัสสร ซึ่งป้านี่ เป็นนักบินสมใจปรารถนาไปแล้ว จำได้ว่า ในปีนั้น นิสิตที่เรียนได้คะแนนสูง

มาก ๆ อีกคนหนึ่งคือ สงคราม เซ็ดวงส์สูง ซึ่งทำงานที่กรมโยธาธิการ จำได้ว่าสงคราม เคยเข้ามาเวบผมบ่อย ๆ สมัยมีเวบบอร์ด ปัจจุบันห่างหายไป)

Date: Wed, 20 Feb 2008 00:01:30 -0800

เรื่องเล่าในเวลาที่เกิดบั้งไฟสวรรค์ มีทั้งเรื่องวันหยุดและวันทำงาน ทุกเรื่องเกิดขึ้นในช่วงที่ผมกำลังเบื่อหน่ายตัวเองและชะตาชีวิต ยิ่งคิดมากเท่าไรก็ยิ่งเบื่อหน่าย สุดท้ายต้องจบอยู่เฉยๆให้เวลาและโชคชะตากำหนดหน้าที่ผมกำลังคิดทบทวนว่า ผมเหมาะสมกับอาชีพครูหรือไม่หรือเพราะว่ากว่าสิบปีที่ผ่านมาผมก็แค่แกล้งหลอกตัวเองว่าเหมาะที่จะเป็นครู แท้จริงแล้ว ผมอาจเหมาะที่จะกลับไปทำงานเป็นวิศวกรหาเช้ากินค่ำเสียมากกว่า สวัสดิ์คะ อาจารย์ อภิญญา คะ ไม่ได้เมลล์มาหาอาจารย์นานมาก แต่ก็เข้าไปอ่านและคิดตามข่าวคราวอาจารย์ที่ web site เสมอค่ะ ด้วยเหตุที่ไม่ค่อยมีเวลาซื้อแก๊สตัวนี้อาจจะฟังไม่ค่อยขึ้น แต่เหตุผลที่เมลล์มาหาอาจารย์นั้นเห็น X-File เดือนมกราคมที่อาจารย์บอกว่าสิ่งที่ทำอยู่ตอนนี้ไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่คิดว่าดีที่สุดเพื่อตัวเองหรือเปล่าและไม่รู้ทำเพื่อใคร อาจารย์เหนื่อยหรือคะ และท้อมากใช่ไหมเหมือนกับสิ่งที่อาจารย์กำลังเผชิญอยู่ มันหนักจนทำให้อาจารย์อ่อนล้ามากมาย ตั้งแต่รู้จักกันมาไม่เคยเห็นอาจารย์พูดอย่างนี้เลย อาจารย์พร่ำบอกเสมอว่าอาจารย์ภูมิใจกับอาชีพเรือจ้าง แม้จะหนักและสิ่งตอบแทนน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งที่อาจารย์เคยทำมา อาจารย์เหนื่อยหน่ายกับอะไรคะ ทำไมมันถึงสามารถลดกระชากจิตใจให้หวนไหวกับสิ่งที่อาจารย์ภูมิใจได้ขนาดนั้น รู้อะไรใหม่คะมีคำหนึ่งที่อาจารย์เคยพูดกับหนูมันอาจจะเป็นคำพูดที่อาจารย์คิดธรรมดา แต่มันดังก้องตลอดเวลาไม่ว่าอาจารย์ที่อยู่ที่ไหน "จงทำทุกอย่างด้วยความตั้งใจและให้มันออกมาดีที่สุดแม้จะเป็นงานง่ายๆเพราะมันสะท้อนสิ่งที่อยู่ในตัวเรา" รู้อะไรใหม่คะ อาจารย์ ว่าหนูไม่ชอบหน้าอาจารย์เลยตั้งแต่วันแรกที่รู้จัก ถึงขั้นเกลียดและไม่อยากเข้าเรียนวิชาที่อาจารย์สอนเลย เพราะหนูรู้สึกว่าคุณครูใช้คำพูดที่รุนแรงเกินไปเกินที่หนูจะรับไหว แต่เมื่อได้รู้นิสัยที่แท้จริงภายใต้ใบหน้าที่มีนตริตและคำพูดที่ตรงแบบผ่าซาก แอบเห็นแสงไฟที่เปิดจากห้องทำงานดึก ๆ ดื่น เห็นรถไฟคอก่าสี่ขาจอดที่หน้า EN6 ก่อนเจ็ดโมงและเอกสาร ตำราที่หอบหิ้วเข้ามาในห้องเรียน มันทำให้หนูคิดว่าทำไมอาจารย์ต้องทำอะไรขนาดนี้ด้วยนะ อาจารย์คะหนูไม่รู้ว่าคุณครูกำลังเผชิญอะไรอยู่ และมันคงหนักหนาเกินกว่าที่อาจารย์จะรับไหว แต่หนูอยากบอกอาจารย์ว่าอาจารย์ทำดีและสิ่งที่อาจารย์ทำอยู่เป็นสิ่งที่มีความหมาย ไม่ใช่เป็นประกาศก้องให้ใครรู้ อาจารย์มีค่าในตัวของตัวเอง หนูจะถามอาจารย์ว่า อาจารย์ยังมีความสุขไหมยังภาคภูมิใจกับอาชีพนี้หรือเปล่า หากอาจารย์ตอบว่า มีความสุข นั่นแหละคำตอบที่อาจารย์ได้ตอบตัวเองไปแล้วว่าจะทำเพื่อใคร เพื่อตัวเองไงคะ แต่หากถามหนูว่ายังเกลียดอาจารย์ผู้มันดิ่งคำพูดเถิดเถื่อนเข็นชราวน้ำผึ้งอาบยาพิษ ไหมไม่มีแล้วเพราะอาจารย์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าไม่ได้มีเจตนาไม่ดีจากกิริยาที่แสดงออก เห็นใหม่คะว่าอาจารย์สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดความรู้สึกของคนให้กลับมาศรัทธาและเชื่อว่าสิ่งที่อาจารย์พูดว่ามันคือสิ่งที่ดีงาม โดยที่อาจารย์ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไรในตัวเองเลย ไม่ต้องเสแสร้งหรือแกล้งทำอาจารย์ก็สามารถลบล้างความรู้สึกแย่ๆที่คนอื่นมี ความจริงใจไงคะ อาจารย์มีให้คนรอบข้างอย่างสิ้นเหลือ จนมันกลายเป็นความศรัทธาและนับถือ อย่าเพิ่งท้อและถอยออกมาง่าย ๆ นะคะ อย่าเพิ่งเหนื่อยหน่ายกับสิ่งที่อาจารย์พยายามทำมาตลอด เข้มแข็งเข้าไว้ แม้มันจะลำบาก พักผ่อนสักพักหลับตาสักครู่และเดินออกไปปรับแสงแดดอุ่นๆที่ลานกว้าง ๆ สายลมที่เย็นสบายจะพัดพาความเศร้าออกไป แล้วค่อยมาเริ่มใหม่ นะคะ ปล. ไม่ต้องลง X-File นะคะ ขอให้พระเจ้าประทานความเข้มแข็งให้กับอาจารย์ ด้วยความเคารพ อภิญญา สีหา aphinyaseeha@yahoo.com

สตาพรตอบ จดหมายของอภิญญามาถึงใกล้เคียงกับจดหมายของไฟโรจน์ การเกษ และพร้อม ๆ กับการ์ดใบหนึ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ผมขอบคุณอภิญญา เพราะเมื่อสองสามวันก่อนก็เพิ่งจะคุยกับ ผศ.กิตติศักดิ์ และ ผศ.สิทธา ซึ่งบอกผมว่า ได้รับ E-card จากอภิญญาทุก ๆ ปีใหม่ ผมได้บ้างไม่ได้บ้างก็ยังจำอภิญญา หรือแอนนาได้

เสมอ เพราะเห็นหนังสือ คาริล ยิบราล ที่วางบนโต๊ะ ผศ.นท ช่วงเวลาที่นำเบื่อนายยังไม่มียวันหมด แต่คงไม่มีประโยชน์ที่จะหุดหุดหมาดคายออก เพราะวันนี้ จะต้องผ่านไป วันเวลาอาจเหยียวยายให้ทุกอย่างดีขึ้น ความสุขที่แท้จริง หรือพระเจ้า อยู่ทางทิศตะวันตก (กามนิค-วาลิภูฏี) แปลว่าต้องตายจึงจะได้พบ ขอบคุณที่ห่วงใย ขอให้ประสบความสำเร็จ และ โชคดีเช่นกัน

Date: Wed, 20 Feb 2008 15:55:29 +0700

สวัสดิ์ครับอาจารย์ เป็นเวลานานมากที่ผมไม่ได้ติดต่อกับอาจารย์ ผมเกรงว่าอาจารย์จะยุ่งอยู่กับการเรียนการสอน หลายครั้งที่ผมเขียนจดหมายมาหาอาจารย์ อยากให้อาจารย์พักผ่อนบ้าง ทุกวันนี้ผมอ่านจดหมายหรือ X - File ของอาจารย์ครั้งใดรู้สึกได้ว่าอาจารย์ไม่สบายมากเลย ทั้งกายและใจ ผมก็ได้แต่ภาวนาขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรง สอนรุ่นน้องให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ความเข้าใจในอาชีพและการดำรงอยู่ต่อไป น้อยครั้งมาที่นักศึกษาจะได้เรียนกับครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริงอย่างอาจารย์ ผู้ที่มีแต่ให้ ไม่ได้หวังจะเอาประโยชน์ของตัวเองเป็นที่ตั้ง ผมยังจำได้เสมอ แม้แต่จะทานข้าวอาจารย์ยังไม่เคยคิดจะให้ใครจ่าย หรือหากมีใครแอบจ่ายก็จะขอแชร์ นี่เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมยกตัวอย่าง ถึงอย่างไรผมก็ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ปกป้องรักษาคุ้มครองอาจารย์ให้สุขภาพแข็งแรงประสบโชคตลอดไป /ไพโรจน์ การเกษ ucdranong@gmail.com

สตาพรตอบ โกล๊ะจะปิดเทอม งานหนักขึ้น แต่นึกเข้าข้างตัวเองว่า อีกสักพักก็จะปิดเทอม คงมีเวลาว่างมากขึ้น ทุกวันนี้ผมใช้เวลาวันหยุด หาหมอ รักษาสุขภาพกาย และคะเวนถ่ายรูปตามใจตัวเอง ต้องไม่ปฏิเสธว่าจดหมายจากลูกศิษย์คือ ยารักษาได้หลายโรค คนที่เขียนส่งไปอาจไม่รู้หรือ แต่ผมรับรู้ได้ครับ ขอขอบคุณที่ห่วงใย ให้พรขอให้ไพโรจน์ประสบความสำเร็จและมีความสุขเช่นกันนะครับ

Mon, 18 Feb 2008 16:48:27 -0900

เรียน อาจารย์สตาพร โภคา ผมส่งรูปภาพเจดีย์ ที่เป็น 3D ให้อาจารย์ดูด้วยนะครับ ถ้าอาจารย์อยากได้ข้อมูลเพิ่มเติมแจ้งผมได้เลยนะครับ ขอบพระคุณอย่างสูงครับ สุรพล ไชยชนะ su_cte@hotmail.com

สตาพรตอบ ได้รับแล้วครับ จะดำเนินการให้

Date: Mon, 18 Feb 2008 13:25:00 +0700

สะพานไม้ นะครับอาจารย์ k_ka_pi@hotmail.com

สตาพรตอบ เป้ม ผมดูรูปได้แล้ว สะพานสวยมาก มีคุณค่าจริง ๆ อีกหน่อยคงไม่ได้เห็นแล้ว หากเป้มดูดี ๆ กำแพงกันดินตรงคอสะพานตัวเก่า ๆ ๆ ๆ มันมักจะทำด้วยไม้กระดานแผ่นหน้า ๆ สอดโดยมีตอม่อ หรือเสาซุงซัดไว้ แต่ป่านนี้คงหายากมาก ขอบคุณครับ หากพบเห็นสะพานเหล่านี้อีก อย่ารีรอ หรือเสียดายที่จะถ่ายรูปไว้ นะครับ คราวนี้ ผมขอรบกวนเป้มอีก ช่วยให้อีเมลผมหน่อยว่า สะพานเหล่านี้ อยู่บนเส้นทาง หรือทางหลวง หมายเลขอะไร ระหว่างไหนถึงไหน ประมาณกมเท่าไร หรือหากจำได้ว่าห้ามห้วยอะไร ได้เท่าใดก็เท่านั้นแหละ ขอให้มีความสุข ชีวิตเจริญก้าวหน้า ขอบคุณที่ถ่ายรูปส่งให้ เพราะวันข้างหน้ารูปเหล่านี้คือบันทึกประวัติศาสตร์

Date: Fri, 15 Feb 2008 03:16:31 -0800

รบกวนปรึกษาอาจารย์เรื่องเรียนโท โครงสร้างครับ สวัสดิ์ครับอาจารย์ผมณรงค์พล แซ่ลิ้มครับ ที่เคยมลาปรักษาเรื่องเรียนต่อป.โทสายโครงสร้างครับ (ผมจบ มขทำงานบริษัทซิโน-ไทยอยู่หนึ่งปี) ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณมากครับที่อาจารย์กรุณาเขียนหนังสือรับรอง (มจร.) ให้แล้วที่ส่ง CD มาให้ด้วยครับ ตอนนี้ผมลาออกจากงานตั้งแต่ต้นเดือนแล้วครับ และได้สมัครเรียนไว้ ๓ แห่งคือจุฬาฯ มจร และ มธ ผมอยากจะทำปริญญาอาจารย์ครับว่า ที่ มธ มีหลักสูตรภาคค่ำ (๑ปี) เริ่มเรียน ๕ โมงเย็น ปี ๑ - ๒ เรียน Course work ๒๔ หน่วย ปี ๓ ทำ Thesis ๑๘ หน่วย ผมจึงคิดว่าอยากจะทำไปด้วยและเรียนไปด้วย เพราะตอนนี้ผมก็อายุ 26 แล้วเพิ่งจะเริ่มทำงานได้ปีเดียวเอง

แต่ก็เกรงจะทำให้เรียนได้ไม่เต็มที่ จึงอยากขอคำแนะนำจากอาจารย์ครับ ขอขอบคุณ นายณรงค์พล แซ่ลิ่ม ninebanking@gmail.com

สถาพรตอบ เรียนได้ แต่ต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเป็นสามเท่า เพราะต้องต่อสู้กับตัวเองที่เหนื่อยล้าจากการทำงาน และการเดินทาง ตอนเย็นคนสอนก็เหนื่อยล้าจากการสอน หรืองานตอนกลางวันมาแล้วด้วยเช่นกัน แต่หากใจรักที่จะทำ อะไร ๆ ก็สำเร็จได้เสมอแหละครับ มีลูกศิษย์ผมเรียนสำเร็จไปแล้วก็หลายคน โครงสร้างที่นั่น รศ.ดร.นคร ภู่วโรดม และผศ.ดร.นเรศ ลิ้มสัมพันธ์เจริญ เคยทำงาน หรือฝึกงานกับผม สนับสนุนกับท่านทั้งสองดี ท่านเป็นอาจารย์ดีมีคุณธรรมครับ แต่ก็ต้องทำงานหนักนะครับ สวัสดิ์ครับ

Date: Fri, 8 Feb 2008 16:56:32 +0700

สวัสดิ์ปีใหม่นะครับอาจารย์ ผมไม่ค่อยได้เข้ามาอ่าน X-FILE เท่าไหร่แต่พออ่านแล้วก็รู้สึกเหมือนเดิมเลยครับ ผมเพิ่งสึกออกมาและไปสำรวจถนนของทางหลวงชนบทที่แม่ฮ่องสอนกลับมาครับเลยไม่ได้ด้วยปีใหม่อาจารย์เลย ทราบว่าอาจารย์จะไปจากม.อุบลราชธานีแล้วรู้สึกใจหายมากเลยนะครับ แต่ผมก็ยังคิดถึงตามอาจารย์อยู่ตลอด อย่างนี้แหละครับ ปีใหม่นี้ก็ขอให้คุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้อาจารย์มีความสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ปราสาจากโรคภัยไข้เจ็บและมีความสุขตลอดไปนะครับ รักและเคารพเสมอ ชีรวิทย์ สุภาพิพย์ โยธารุ่น ๔ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีครับ k_ka_pi@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอขอบคุณที่กลับมาอ่าน จะรู้สึกดี หรือรู้สึกอัปรีดี มันก็ยังเป็น เอ็กไฟล์เสมอ ไปทำงานแม่ฮ่องสอน หากพบเห็นสะพานไม้ ถ่ายรูปให้ด้วย อยากได้เก็บไว้ดู และใช้สอนหนังสือ เพราะนับแต่ไป จะหาถูก หรือหา ดูไม่ได้ ขอให้โชคดีครับ

Date: Thu, 7 Feb 2008 00:37:26 +0700

กราบสวัสดิ์ปีใหม่นะครับ อาจารย์ ผม ศิริศักดิ์ ครับ (ไอ้อ้วน ของอาจารย์ ครับ) แหะ แหะ ก็ไม่มีอะไรหรอกครับเพียงแค่อยากเรียนอาจารย์ว่า ผมกำลังจะเรียนจบ แล้วนะครับ จบแล้วก็จะไป อาจารย์ สอนที่ ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เลยครับ ถ้ายังจำผมจะเอานามบัตรไปให้อาจารย์ด้วยตัวเองนะครับ อ้อพอดีมีเรื่องอยากให้อาจารย์ทราบด้วยครับ ว่าลูกศิษย์ อาจารย์ไปสร้างผลงานอะไรบ้างสิ่ง ก่อนอื่นก็ขอเรียนอาจารย์ก่อนนะครับว่าไม่ได้จะอวดอะไร แต่ที่ผมทำวันนี้ได้ก็เพราะผมมีอาจารย์เป็นต้นแบบครับ คือปัจจุบันผมเรียนวิศวกรรมเกษตร (ได้ กว. วิศวกรรมเครื่องกล) ซึ่งก็มีงานประชุมวิชาการของสมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกันกับวิศวกรรม โยธา เพียงแต่ว่าสมาคมวิศวกรรมเกษตรอาจไม่ใหญ่โตเท่า สมาคมวิศวกรรมโยธา เพราะมีเพียงบางมหาวิทยาลัยที่มี ภาควิชาวิศวกรรมเกษตรและวิศวกรรมอาหาร (ม.เกษตรฯ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบังฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กองวิศวกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตปราจีนบุรี) แหะ แหะ อาร์มพบท สะยาว ก็แค่อยากจะเรียน อาจารย์ว่า ลูกศิษย์อาจารย์ เพิ่งจะได้รับรางวัล บทความดีเด่น (มีเพียงรางวัลเดียวครับ: The best paper) ของงานประชุมวิชาการวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๕ ที่ผมอยากเรียนอาจารย์ ก็เพราะว่า ผมทำให้ผมมีตัวตนในสมาคมวิศวกรรมเกษตร ได้ในระดับนี้แล้วครับ อยากให้อาจารย์รับรู้ว่าเป็นคือ ฝีมือการสอนของอาจารย์ ด้วยครับ ผมแนบรูปภาพมาให้อาจารย์ดูด้วยครับ ตอนที่รับรางวัล อี๊ดไปหน่อยครับ คราวหน้าผมจะส่งรูปตอนที่ผมมกกว่านี้ให้อาจารย์ดูละกัน ประมาณว่าบังคับให้ดู อี อี ครับ (คนที่ยื่นข้าง ผม คือ advisor คนปัจจุบันครับ ชื่อ รศ.ดร. รัชนี นิชมาภา ครับ) สุดท้ายนี้ผมก็ขอให้อาจารย์มีความสุขภาพแข็ง (แต่แรงไม่มี) แรง นะครับ รัก เคารพ และระลึกถึงเสมอ ศิริศักดิ์ เชิดเกียรติพล (ไอ้อ้วน) chertkiattipol@hotmail.com

สถาพรตอบอ่านแล้วปลื้ม ดูเหมือนว่า

เหตุการณ์ที่เคโดนคราจรค่าประจําออกเครื่องขยายเสียง เรื่องข้ามถนนไม่ถูกที่ กับคอนแกห่อต้มยำปลา
ชอนกลับไปกินบ้าน เพราะสงสารเด็กเสิร์ฟ ที่จําการอาหารผิด ทุกเรื่องเหมือนเป็นสิ่งที่เพิ่งเกิดเมื่อวานนี้ ดี
ใจกับแกที่ได้ดี เรียนโยธาที่เก่งได้เกียรตินิยม แบ่งความเก่งไปให้คนที่ไม่เก่งบ้างก็ได้ ความกตัญญูพาแกไปถึงที่
สูงสุดได้จริง ๆ แลหะ ผมขออนุญาตตอบในอีกไฟล์ให้คนอื่น ๆ ได้อ่านด้วยนะครับ

รูปไอ้อ้วนถ่ายเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๐ กับนักศึกษารุ่นพี่ (พลวุฒิ เกตะวันดี) ผู้เป็นทายาท
ของนักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนนามอุโฆษของเมืองไทย เจ้าของนามปากกา รมย์ รัตวัน

ปัจฉิมลิขิต

ซ้าย ผมพบรูปของตัวเองโดยบังเอิญ เป็นรูปนั่งถ่ายบน Stand กับ
บัณฑิต ราคาช่างภาพที่ใช้เวลานานเกินควร และแสงแดดแรงขึ้นทุกขณะ ผมชอบหน้าไร้ความรู้สึกแบบนี้
พยายามจะให้คนอื่นถ่ายให้หลายครั้งหลายหน ไม่ได้สักที ขวา เป็นอาหารมื้อเช้าเที่ยงเย็น ของวันหยุด มามะนุชา
ที่ร้านกาแฟของโรงแรมใหญ่ย่านสี่แยกราชประสงค์ กินอาหารมือนี้นี้ (สลัด Salmon กับซูปรี่คนไทยเรียกว่า
กระเพาะปลา และกาแฟร้อน) ก่อนพิมพ์อีกไฟล์ ผมว่าอีกไฟล์ตอนนี้ เป็นตอนหนึ่งที่ดีที่สุด เพราะมีหลายเรื่อง
รูปประกอบมากมาย และล้วนมีค่า อีกทั้งมีแรงบันดาลใจที่พิมพ์ได้ถึง ๑๔ หน้า ซึ่งเคยพิมพ์ไม่บ่อยนัก พบกันใหม่
หากยังมีแรง และหัวใจใครจะเขียน และพิมพ์ สองสามสัปดาห์ถัดจากนี้ ผมคงมีงานหนักเรื่องสอบ และ
ตรวจข้อสอบ สวัสดิ์ครับ